

PONUĆ (1) *vb pf*

3 sg fut ponuci.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pobudzić [cum inf]: na ten czas i naspokojniejszy [*lege*: naspokojniejsze] ludzie żal krzywdy, despektów, które się im działy, z afektu wrodzonego ku pomście ponuci mścić się krzywdy. *Diar* 67.

Synonimy: pobudzić, wzruszyć, zapalić.

Formacje współrdzenne cf NUCIĆ.

DDJ